

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 60 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Slovinci in vlada.

Kakšna bode nova državnozborna večina, o tem je sedaj še samo ugibati mogoče. Grof Badeni je mislil zbrati vse veleposestnike v jedno stranko in to bi bilo jedro nove večine, okrog katere bi se zbrali vsi konservativni življi. Kakor se pa kaže, se ta želja grofu Badeniju ne bode tako gladko uresničila, kakor je mislil. Češko zgodovinsko plemstvo se ne misli odreči svoji preteklosti in vstopiti v jeden klub z nemškimi veleposestniki. Češki veleposestniki bodo osnovali svojo parlamentarno skupino, ali pa z drugimi Čehi se združili v jeden klub, kakor bodo razmere nanesele. Nikakor se pa vlada ne sme nadejati na njih brezpogojno podporo v vseh slučajih.

V sedanjem državnem zboru vlada običajno podpira zjedinjeno levico. V novem državnem zboru bodo najbrž tudi levičarji vlado podpirali, a njih podpora ne bode več toliko prišla v poštev, kajti njih število se močno skrči. Namesto liberalcev bodo po nemških mestih in kmetijskih občinah največ voljeni narodni Nemci, na katere se pa vlada ne bode mogla opirati. Število krščanskih socialstov bode tudi močno naraslo. Tudi o teh je dvomljivo, če bodo mogli postati vladna opora. O dr. Luegerju ne dvomimo, da bi hitro krotek postal, ako mu grof Badeni pomore do dunajskega županstva in ga povabi v vladni tabor. Vendar je precej pomislov proti temu, da bi protisemitje mogli postati vladna stranka. Če ne upoštevamo vpliva Ogerske vendar ne smemo prezreti vpliva judovskega kapitala. Kakor sedaj razmere stoje, je sedanja vlada močno odvisna od velikih finančnih sil in te niso prijazne krščanskim socialistom.

Tudi v Galiciji se utegne ob volitvah marsikaj za vlado neugodno zasukati. Kmetiska ljudska stranka ima silen vpliv v deželi. Da bi se pa v Galiciji svobodno volilo, gotovo bi po kmetih zmagali samo pristaši kmetске stranke. Pa še tako ni dvombe, da ti v nekaterih krajih zmajajo. Gališka ljudska stranka pa vlado ne bode podpirala.

Peta kurija pošlje v državni zbor več mož, ki ne bodo hoteli in mogli vlado podpirati. Iz povedanega je vidno, da grofu Badeniju ne bode tako lahko sklopiti nove večine. Prisiljen bode pri tem ozirati se na Čeha in Jugoslovane.

Kar se nas Slovanov tiče, pa mislimo, da bi našim poslancem ne kazalo vladi vrivati naše pomoči. Če bode pa vlada naše poslance prosila za pomoč, naj jej pa tudi jasno povedo, za kako ceno so jo pripravljeni podpirati.

Seveda staviti smejo le take zahteve, katere more vlada izvršiti v mejah sedanje ustave in pri sedanjih razmerah v postavodajnih zastopih. Tako ne moremo od vlade zahtevati, da vpelje zjedinjeno Slovenijo, dokler se ne spremeni sedaj obstoječi državni red. Grof Badeni nam zjedinjene Slovenije dati ne more pri sedanjih razmerah, ko bi tudi hotel. Računati je pri tem treba na hud odpor ne le Nemcev, temveč tudi Čehov in Poljakov, ki so odločno proti vsaki delitvi dežel.

Seveda proti osnovi slovenskega vseučilišča je manje pomislov, vendar je ta stvar tudi taka, da bodo naši slovenski poslanci morali pomisliti, če sprva ne gre se zadovoljiti s pravno akademijo v Ljubljani, ali pa samo s slovenskimi stolicami v Gradcu. Za vseučilišče bi bila težava glede učnih močij. Še pri Čehih se odklada osnova drugega vseučilišča zaradi pomanjkanja učnih močij.

Sploh pa je po naših mislih potrebno gledati, da se izpolnijo naše želje glede ljudskih in srednjih šol in vredi šolsko nadzorstvo tako, da bode ugajalo zahtevam narodne enakopravnosti. To stvar naj naši poslanci dobro premislijo in stavijo potem vladi točne pogoje.

Seveda bode pa jim tudi treba staviti zahteve glede enakopravnosti v uradih. Pri tem seveda tudi ne bode prezreti želje tržaških Slovencev, da se osnuje posebno okrajno glavarstvo za tržaško okolico.

Poleg teh stvari bode pa jim obrniti svojo pozornost tudi narodno-gospodarskim potrebam našega naroda. Tako bode treba zahtevati potrebnih železnic in cest, denarja za razna zboljš-

ševanja. V tem oziru smo Slovenci tem bolje opravičeni kaj zahtevati, ker so do sedaj vlade tudi v gospodarskem oziru prav mačehinski postopale z našimi pokrajinami. Posebno, če se doseže zjedinenje vseh Jugoslovancev v jeden klub, bode nam mogoče kaj zahtevati. Klub bode štel z izvoljenci iz pete kurije blizu trideset članov in tako število že pride precej v poštev, ako bode res klub jedin. Vlada in slednja stranka bode pripravljena kaj storiti za tako pomoč. Zato pa ne smemo biti preskromni, temveč moramo z vlado odločno in jasno govoriti, kadar pride pravi čas. Samo tako moremo priti do narodne enakopravnosti.

Bolni mož — na smrtni postelji.

Turčija dela zopet skrbi evropski diplomaciji. Razumni ljudje so že pred petdesetimi leti spoznali, da Turčija neozdravljivo boleha in jej nobeno sredstvo več pomagati ne more. Evropski diplomatje so pa vendar vedno delovali na to, da se Turčija ozdravi in ohrani, ali se ji vsaj podaljša življenje. Svetovali so jej že to ali ono, odrezali bolnemu možu nekatere ude, a bolezn pa niso ustavili. Vdihniti so hoteli bolnemu možu življenje. Pokazalo se je pa, da je bolnik že preveč oslabil, da bi se še dal rešiti.

Kolikokrat se je že hotela Turčija rešiti z raznimi preosnovami. Če bi se le desetino tega bilo storilo, kar se je od Turčije že zahtevalo in jej svetovalo, ter kar je Turčija obljubila storiti, bila bi dolgo že najbolje urejena država. Diplomatični zdravniki pa nikdar niso pomislili, da Turčija nima moči, da bi to izvela, kar se od nje zahteva. Turško uradništvo nima sposobnosti, katere je treba za vladanje urejene države.

Letos je Turčija zopet obljubila preosnove za Kreta in tudi za druge pokrajine. Ostalo je pa pri obljubi. Ne stori se ničesa, da bi se izvršilo, kar se je obljubilo. Če tudi diplomatje priganjajo, vendar stvar dalje ne gre. Krščanski Krečani že preté z novo vstajo. Člani bivše vstaške vlade so se že davno bili sešli na otoku

LISTEK.

Gospodinjstvo.

Važnost gospodinjstva se vedno manj upošteva, ker se oskrbujejo sedaj dela, ki so bila popred v skrbi gospodinje in gospodarja, od posebnih za to odmenjenih obrtov. Vendar je še tudi sedaj gospodinjstvo jako važno, ker zahteva mnogo pridnosti in preglednosti, in enako je tudi zelo težavno, ker je zares jako opasna stvar z bistrim očesom preceniti vsakdanje potrebe in jih odstraniti s kolikor mogoče popolnimi, a zave vrednimi sredstvi. To zahteva veliko vaje, natančnosti in skušnje. Pa kljub veliki razločnosti med raznim gospodarenjem se lahko zasleduje neka sličnost v izdavanju za obleko, hrano, stanovanje itd. med posameznimi družinami. Iz zanesljivega vira vidimo sledeče: V

premožnejših stanovih porabi se za hrano 50 odstotkov dohodka, za obleko 18, za stanovanje, kurjavo in svetila 17, za odgojo, negovanje itd. 11½, za osebno postrežbo 3½ odstotkov. Delavska obitelj plača za hrano 61, za obleko 15, za opravo in orodje 4, za odgojo, negovanja, zdravje itd. 5 odstotkov svojega dohodka. Čim revnej je toraj družina, tem večji del zaslužka se mora porabiti za živež; da pri delavcih, ki dobijo malo plačo, celo do 72 odstotkov.

Že iz teh podatkov se jasno razvidi, koliko da se izda pri gospodinjstvu, in kako važna je torej umna poraba dohodkov in zaslužka za vsakdanje življenje. Kajti gledati se mora na to, da se ne izda preveč za jedno potrebno stvar, ker se s tem skrajša sredstva proti potrebi drugih del gospodinjstva.

Ktera živila da naj rabi človek in jih zauživa, je znanstveno na zanesljiv način dognano. Delavec potrebuje pri težkem delu vsak

dan 145 gramov beljaka, 100 gramov mašče, 450 gramov ogljikovega hidrata, pri manj težavnem delu 118 gramov beljaka, 50 gramov mašče, 500 gramov ogljikovega hidrata; otrok od 6.—15. leta 70—80 gramov beljaka, 37—50 gramov mašče, 250—400 gramov ogljikovega hidrata. Ženska potrebuje nekaj več kot otrok. Nadalje je tudi znano, koliko redilnih snovij imajo posamezna živila. Meso da mnogo beljaka, kruh in močnate jedi pa največ ogljikovega hidrata. Tako je v 1 funtu mesa 102 grama beljaka in 24 gramov mašče, v 1 funtu kruha 30 gramov beljaka in 251 gramov ogljikovega hidrata. Stročje, grah, leča, fižol (bob) imajo jako dosti redilnih snovij. En funt stročja da 121 gramov beljaka in 258 gramov ogljikovega hidrata. Večkrat se poreče, da je čisto malo jajc ravno tako redilno kakor pol funta mesa; resnica je, da bi se moralo zavžiti okolo 6 jajc, da bi zavzeli ravno toliko beljaka, kolikor ga je v pol funtu mesa.

in sklenili, da začno z nova vstajo, ako se obljubljene preosnove ne izvedo. Ta sklep so tudi naznanili evropskim konzulom. Če se do pomladi ne uvedo na Kreti obljubljena izboljšanja, se začne vstaja. Ker je pa tudi po drugih pokrajinah nakupičenih mnogo vnetljivih snovij, ni dvombe, da bomo potem imeli zopet boje po vsej Turčiji.

Naravno je torej, da evropska diplomacija obrača vso pozornost turškemu vprašanju. Če so se že diplomatiji približali kaki rešitvi, ne vemo. Sprožila se je bila misel, da se Turčija preskrbi z denarjem, da bode mogla izvršiti obljubljeno preosnovo. Turki se namreč izgovarjajo, da bi že kaj storili, a ni denarja. Turčija bi bila vzela novo posojilo, za katero bi bile jamčile vse evropske oblasti. Zato bi pa bile Turčiji zaplenile nekatere njene dohodke. Predlog je imel mnogo privrženecv zlasti v finančnih krogih, kateri so upali napraviti zopet dobro kupčijo. Francoska vlada je neki bila jako vnetja za to stvar. Tudi v Rusiji je ta misel zlasti po časopisih imela gorečih zagovornikov. Ker so tudi vladni listi pisali v tem smislu, da morda ne motimo, če rečemo, da je bil vodja ministerstva vnanjih stvari Šišpin vnet zanj. Druge evropske oblasti se niso še tako izrekle. Toliko je gotovo, da bi se bila angleška vlada upirala takemu poskusu ozdraviti Turčijo. Nemška in avstrijska država, po našem mnenju, ne bode s posebnim navdušenjem privolila v to, da bi Nemčija in Avstrija vsprejeli kako jamstvo za turške dolgove.

Vsa stvar se je pa razbila v Peterburgu. Poklicali so bili tja iz Carigrada veleposlanika Nelidova. Nelidov je pojasnil, da ni nobenega upanja, da bi Turčija se preosnovala. Zato bi pa ne bilo umno Turčiji preskrbljevati denar z jamstvom Evrope. Denar bi se ne porabil v isti namen, kakor bi bil določen, temveč prijel bi se sultana in nekaterih turških velikašev, drugo bi pa ostalo vse pri starem. Potem bi pa vse evropske oblasti hotele nekaj dobiti, kadar bi razpala Turčija, ker bi bili poroki za njene dolgove. Rusija je zatorej se izrekla proti takemu posojilu.

Hkrati je pa v nekem ruskem vladnem listu izšel nov načrt, kako rešiti sedanje turške zmešnjave. V dotičnem listu se pravi, da imata le Turčija in Rusija svoje življenske koristi v tem, kako se rešijo sedanje zmešnjave v turških pokrajinah. Drugih oblasti prav nič ne briga. Zlasti dardanelsko vprašanje imata odločiti samo Rusija in Turčija mej seboj. Dotični list svetuje Turčiji naj se sporazume z Rusijo, pod kakšnimi pogoji bode jej jamčila Rusija njene meje in v kakem obsegu. Z drugimi besedami bi se to reklo, Turčija naj se z Rusijo sporazumi, koliko zemlje odstopi Rusiji, da bode potem za ostale pokrajine jej poslednja jamčevala. Na ta način bi Rusija dobila znaten del Turčije, najmanj vso sedanjo Armenijo.

Dvomimo pa, da bi Turčija v tak predlog privolila. Odstopiti bi jej bilo mnogo zemlje, poleg tega bi pa prišla v popolno zavisnost od Rusije. Turčiji ne prete toliko vnanji sovražniki, kakor notranji nemiri, kateri vzbujajo vso pozornost Evrope. Če bi Rusija jamčila Turčiji ozemlje, bi morala s svojimi četami narediti mir v slednji turški pokrajini, kjer bi nastali kaki nemiri. Tega pa Turki sami ne morejo želeli,

kajti ni gotovo, da bi Rusija ostavila deželo katero bi zasela, kakor Angleži ne gredo iz Egipta.

Sicer bi pa tudi evropske oblasti javljale privolile, da bi se Rusija in Turčija take stvari kar mej seboj pomenile. Da drugih vlastij turške stvari ne brigajo, je lahko pisati v kakem listu, a dejansko je stvar drugačna. Pred vsem je Avstriji na tem, kako se stvari v Turčiji uredi, ko je neposredno turška sosedja. Francija in Anglija imate svoje trgovske koristi. Kar se pa tiče dardanelskega vprašanja, je pa Francija s svojo častjo nekako zavezana braniti določbe pariške mirovne pogodbe v kolikor še veljajo. Res je sedaj Francija v prijateljstvu z Rusijo, vendar ni gotovo, da bi pustila Rusiji popolnoma iz orijenta izriniti francoski vpliv, Francozi so ponosni na to, da veljajo za varuhe turških katoličanov, če tudi vedno posebno vestno ne izpolnjujejo te svoje dolžnosti.

Na berolinskem kongresu je Rusija skusila, da se proti volji Evrope take stvari reševati ne dajo. Vsak taki poskus bi privedel do evropske vojne. To so menda spoznali tudi v Rusiji in novejša poročila že govore, da se Rusija skuša z Avstrijo in drugimi državami sporazumeti za slučaj delitve Turčije. Če se bodo vevlasti sedaj že o tem sporazumele, malo dvomimo.

Gotovo je pa to znamenje, da se bolnemu možu že bliža konec, ako se že dediči pripravajo za dedščino. Zdravniki so že obupali nad njim in dediči le gledajo, kdo da odnese lepši kos bolnikovega premoženja. Če se bode ta delitev mirno dognala, ne vemo, a toliko je gotovo, da ni več daleč čas, ko bolni mož izdihne in si dediči razdele njegovo zapuščino, če ne po mirnem sporazumljenju, pa po mejnarodni pravdi in to je na bojišču.

Nastavljanje nemških uradnikov in učiteljev.

Že nekaj let sem se opazuje, da se vlada na Slovenskem trudi, da vzdržuje ostanke krivične nemščine iz prejšnjih časov in da skuša tu in tam vrniti zopet nekaj nove nemščine. V ta namen se je vpeljalo načelo, da se mora v tako imenovanem notranjem poslovanju le nemško uradovati, in da ni nikakoršna pregreha, ako se tudi v „zunanjem“ poslovanju nemško uraduje. V obče se po Slovenskem itak več kakor za polovico nemško uraduje tudi v „zunanjem“ poslovanju. V prejšnjih časih smo imeli itak le nemške uradnike, v dobi Taaffejevi je bilo nekaj slovenskih uradnikov nastavljenih, a zdaj se je začelo zopet prednost dajati nemškim uradnikom in učiteljem, od katerih se navadno ne tirja, da bi slovensko znali. Pri političnih uradnikih na Spodnjem Štajerskem je znabiti polovica nemških in edino le nemški uradujočih, in še na Kranjskem, v tej slovenski deželi, je še dobra tretjina takih uradnikov, kateri nečejo, ne morejo ali ne smejo slovensko uradovati. Kedar politične uradnike nastavljajo, od njih niti ne terjajo, da bi izkazali svojo sposobnost, slovensko uradovati, slovensko s strankami občeati. Take, slovensčine nevede uradnike marveč še celo na kmete pošiljajo, da ondi smešijo sebe in urad, kedar imajo opraviti z ubogo slovensko „paro“. Na Kranjskem in Štajerskem je

vse polno resničnih slučajev o takih uradnikih in njih slovensčini pri okrajnih glavarstvih. Toda vladi je to menda načelo, da pošilja take neslovenske uradnike med slovensko ljudstvo, da se ne samo ohrani, marveč še množi in razširi „nemška posest“.

Enako je tudi z nemškimi šolami in nemškimi učitelji. V Ljubljani, v središču slovenskih dežel, bi se vendar ne smeli nastavljati taki nemški učitelji, kateri niso čisto nič slovensčine zmožni. Pa še lani se je pripetilo, da so na c. k. r. učiteljišče imenovali takega velikega Nemca, ki še potrebnih svedočb ni imel in jih menda še zdaj nima. — In tako se Slovencem kupičijo krivice. Najprvo ustanove nemške šole v slovenskih krajih, in sicer tekmujejo v tem država, dežela, „Schulverein“, občine, zasebniki. Kedar je po nezakonitem potu ustanovljena za slovenske otroke nemška šola, potem pa zopet po drugem nezakonitem potu še nemške učitelje nastavljajo, kakor se je to v Brežicah zgodilo.

Kar stori v enem slučaju najvišja inštanca, to ponavljajo v dveh, treh in več slučajih nižje inštanca. Deželni šolski sveti nastavljali so najprvo na Koroškem v slovenskih krajih nemške učitelje, a začeli so to delati tudi na Štajerskem, kajti skoro na vseh nemških šolah (s slovenskimi otroci) na Spodnjem Štajerskem so nastavljeni nemški učitelji.

V novejšem času pa nameravajo to tudi na Kranjskem storiti, kakor kaže slučaj v Krškem. Ondi mora vzdrževati slovenski šolski okraj nemško meščansko šolo, katero obiskujejo seveda le slovenski otroci, od katerih je pa le polovica domačih. Na tej šoli so nastavljeni do zdaj trije slovenski učitelji. Ako pa nas vsa znamenja ne varajo — o da bi nas le! — iščejo pa že nekaj mesecev sem, ko se ima četrta učiteljska moč nastaviti — nemškega učitelja; kajti v razpisu so to šolo pred celim svetom za nemško razglasili in službo razpisali le v nemških listih, celo v „Deutschöstr. Lehrzeitung“. Dasi je na tej šoli slovensčina obvezni učni predmet, vendar se v razpisu ne zahteva znanje slovensčine. Vse kaže, da pripravljajo pot „dobremu“ Nemcu. Tako utegnejo dobiti torej Slovenci in slovenski učitelji novo zaušnico. Do zdaj nimamo Slovence niti ene slovenske meščanske šole za dečke, čeravno so vse učne knjige slovenske tudi za to šolsko kategorijo že spisane. Na nemških meščanskih šolah v Mariboru, Radgoni, Celju so nastavljeni nemški učitelji; ako bodo še na Kranjskem Nemcem prednost dajali, in morda celo takim Nemcem, kateri bodo slovensčino in Slovence sovražili in preganjali — potlej smo pa Slovenci v tistem nesrečnem položaju, kakor Slovani na Pruskem in na Madjarskem. Potem moramo pa tudi Slovenci zgubiti vse zaupanje v zakone in pravicoljubnost državnih organov.

Celjske novice.

† Dr. Friderik Babnik.

Dne 6. decembra t. l. umrl je v 51. letu svoje starosti g. dr. Friderik Babnik, odvetnik v Celju. Rajni slovel je kot izborni jurist in je mnogokrat

Sladkor ima zares mnogo, pivo pa le neskončno malo redilnih snovij. V 1 litru piva je 0,6 gram. beljaka in 4,7 gramov ogljikovega hidrata. Jedila se lahko razdelijo v tri skupščine: 1. krompir, moka, grah itd., 2. kruh, surovo maslo, mleko, sad, sladkor, 3. meso, jajce, zelje, kava, žganje, pivo. Hrana stane torej tem manj, čim več se rabijo živila prve skupščine, ker so ta najbolj redilna, in čim manj ona tretje skupščine, ker je v teh najmanj redilnih snovij.

Vprašanje je sedaj, kaj naj nas vodi pri gospodinjstvu, kaj naj kupimo in kaj opustimo? Mnogeter bi odgovoril: to, kar je najbolj potrebno, najpopred, potem ono, kar je že manj potrebno itd., dokler je kaj denarja. Ali to ne velja vedno. Mnogokrat ne moremo ali nečemo vstreti najnujnejši, ampak manj nujni potrebi. Recimo n. pr., da si želi kedo kako znanstveno knjigo prav iskreno, ker jo zelo potrebuje, želi si pa tudi iti k gledališki predstavi. Ker pa

stane knjiga morebiti 50 gld., gledališka predstava pa le 1 gld., bo skoro rajše šel v gledališče, ker se mu zdi knjiga le predraga. Ni torej vedno merodajna velikost potrebe, ampak tudi razmere med potrebostmi te ali one stvari in med ceno. In na to se mora posebno ozirati, zakaj ravno v tem se pokaže zmožnost, kako naj se najbolje rabijo sredstva, katera so nam dana na razpolago.

Ne sme se prezreti, da se je važnost gospodinjstva v sedanjih časih zelo zmanjšala. Novodobni razvitek obrta in kupčije je kriv, da se mnogo opravkov, ki so bili popred prepuščeni gospodinjji, kakor pletenje, preja, priprava obleke in platna, péka itd., ne oskrbuje večinoma več doma. V Galiciji in Bukovini in deloma na Oger-skem in pri južnih slovanskih narodih je sicer gospodinjstvo še vedno drugače kakor pri nas, in vsa ta opravila, katera sem zgoraj omenil, oskrbujejo se še vedno doma zaradi manjšega

razvitka obrta teh krajev. Gospodinjstvo priproste kmečke hiše v Bukovini opisuje se nam takole: Pri zidanju hiše oskrbuje navadno mož sam vsa dela tesarjeva, kovaška itd., dočim mora žena prevzeti ometanje in beljenje spletnih sten, zamašiti njih razpoke, teptati tla in opravljati še razna druga dela. Nadalje si pripravljajo v Bukovini tudi sami platnino za prte in obleko, volno in kožuhovino, usnje, klobučino, in celo barvo pripravljajo si sami iz nalašč zato vsejanih rastlin. Enako si tudi sami delajo roko delska in poljedelska orodja, ki so seveda čisto priprosta. Hrano si večinoma sami pridelajo, sami si meljejo z ročnimi mlini moko, sami si pečejo kruh (polento). Navadno orodje za gospodarstvo in kuhinjo izdelujejo kmetje sami. Le kar se dela samo iz železa, katerega porabijo prebivalci zelo malo, to prepustijo največ ciganom, ki so tudi tu raztrošeni po celi deželi.

Pri nas pa, posebno po mestih, so se vsi

Slovenec svetoval v zapletenih pravdnih zadevah. Rad je sodeloval pri upravnem delovanju in bil član ravnateljstva posojilnice v Celji in „Južnoštajerske hranilnice“. V politiko se ni utikal, a vendar s somišljenikom razgovarjal o naših zadevah in večkrat s svojimi treznimi nazori nehoti dal navodilo o marsikateri važni zadevi. Rojen bil je v Ljutomeru, za kateri kraj zanimal se je do zadnjega. Pogreb njegov v torek 8. decembra t. l. pa je bil sijajni dokaz koliko spoštovanja je vžival rajni dr. Friderik Babnik. Dasi je napetost med narodnostima v Celji, kakor nikjer, je vendar na stotine udeležencev tu brez razločka mišljenja, odkrito sožaljevalo z rodbino za blagim ranjkom. Naj počiva v miru!

(Volitev celjske okolice.) V pondeljek 14. in v torek 15. grudnia t. l. vršijo se volitve v občinski zastop za celjsko okolico. Volitve se vršijo na Ostrožnem v hiši št. 7 „na cigoncih“ in se začnejo v pondeljek ob 8. za tretji volitveni razred. V torek 15. decembra t. l. dopoldne voli drugi volitveni razred, popoldne pa I. ravno tam. Tisti volilci, katerim ni od doma bližje naravnost na Ostrožno t. j. volilci iz Gaberij, Sp. Hudinje, iz Sovodne, Zagrada, Pečovnika, Košnice, Šmiklavškega hriba, Lisc in iz Brega zbirajo se navedene dni zjutraj ob polu 8. uri „pri kroni“ v Celji, od koder gredo potem skupno na volišče. — Vsi volilci vabijo se, da se vdeležijo teh volitev v polnem številu in volijo enoglasno na volilnem shodu predlagane jim može.

(Občni zbor „Celjskega Sokola“) vršil se je dne 5. t. m. ob 8. zvečer v čitalničnih prostorih „Narodnemu domu“. Starosta dr. Brenčič je v prisrčnih besedah pozdravil navzoče „Sokole“ ter izrazil svojo radost na tem, da zamore „Sokol“ tokrat zborovati že v tej krasnej palači v našem impozantnem „Narodnem domu“. — Tajnik brat Franjo Jošt poročal je na to obširno o društvenem delovanju in gibanju tekom tega leta, naštel vse veselice in zabavne večere, ktere je „Sokol“ priredil ter omenil vsih letošnjih sokolskih izletov. Zlasti je povdarjal, da nam je prepovedal slavni mestni urad celjski korporativni nastop povodom izleta v Št. Peter v S. d., kateri se je imel vršiti dne 3. majnika t. l. in naznanil, da se je odbor zoper to odločbo pritožil, a da društvo dotične rešitve še ni dobilo. Nadalje poročal je tajnik, da nam je prepovedal ravno isti mestni urad celjski rešujoč našo vlogo, za odobritev načrta za rabo sokolske zastave. Tudi zoper to odločbo se je pritožil odbor na c. kr. namestništvo in pričakuje, da bode visokoisto poučilo veleučene(?) mestne očete celjske, kaj je njih delokrog. „Sokol“ pa bode mogočno razprostril svoja krila, ter da bode vzgojil še mnogo čilih mladčev, kateri bodo nekoč p egnali razomajane sedeže puhlo celjsko nemškutarstvo, dvigajoč plapolajočo sokolsko zastavo nad poginjajočo nemčursko kliko, ktera bi nas rada vtopila v žlici vode. — Blagajnik brat Janko Vavken poročal je o gmočnem stanju društva ter je zbor z velikim veseljem vzel naznanje, da znaša fond za nabavo zastave že blizu 600 gld., ter da je pričakovati in želeli, da bi se povspel isti do svote 1000 gld., ktera svota bode potrebna za pokritje stroškov ob priliki blagoslovljenja sokolske zastave. — Starosti je bil izvoljen z vsklikom zopet dr. Brenčič, odbor je ostal več-

noma stari. Na novo voljena sta bila brata Srečko Magolič in dr. Edvard Slavik. — Pri tej priliki sklenil je občni zbor, naročiti članom in naprositi njih rodbine, da naj zahtevajo odslej po vseh prodajalnicah vedno le vžgalice naše vzorne družbe sv. Cirila in Metoda ter se je naročilo odboru, da naprosi vse celjske narodne trgovce, da si takoj preskrbe zadostno množino takih vžgalic. Vsi člani pa so se radostno obvezali, da bodo odslej rabili le te vžgalice. Pričakujemo toraj, da ta sklep ne ostane sedaj le pobožna želja, nego, da se bode vsikdar in povsod tudi dejanski izvrševal. Na ta način pospeševal bode „Sokol“ tudi neposredno blage namene družbe sv. Cirila in Metoda, sebi pa bode utrdil ugled ter si pridobil simpatij tudi v najširših krogih. Da se nam to vresniči, nam pomoz! Bog in sreča junaška. Na zdar!

(Namesto posebnih vencev) za rajnega gospoda dr. Friderika Babnika, odvetnika v Celji, darovali so „Dijaški kuhinji v Celji“: gosp. dr. Josip Sernec, odvetnik v Celji, 10 gld., gosp. dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celji, 5 gld., gosp. dr. Alojzij Brenčič, odvetnik v Celji, 5 gld., gosp. Jurij Detiček, c. kr. notar v Celji, 5 gld., in gosp. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji, 5 gld.

(Neskrbnost mestnega urada) je kriva, da sta si te dni dve osebi nogi zlomili. Na ledeno skorjo padel je lahek dež, proti noči je nastopil mraz in ni bilo več varno po polzskem tlaku hoditi. A ulice se niso potrosile s pepelom ali peskom, kakor je to predpisano. Človek je moral hoditi skoraj po vseh štirih, sicer je bil pri vsakem koraku v nevarnosti, da poljubi mater zemljo. Slednje se je kakor rečeno tudi res zgodilo dvema osebama, ali žalibog sta pri tem tudi hudo ponesrečila. Mestna občina ima vendar dosti uradnikov in drugih poslov (n. pr. ekonomov), ki bi lahko v tem oziru storili svojo — dolžnost.

(Stallnerjeva volitev v deželni zbor pred državnim sodiščem). Kedar pride kaka volitev za deželni zbor ali državni zbor v mestni skupini celjski, začne „Nemcem“, kateri drugače oblastno trdijo, da je vse meščanstvo in tržanstvo na Spodnjem Štajerskem skoz in skoz nemško, hudo presti. Začnejo pred Slovenci, katerih baje v mestih in trgih ni, trepetati in se bati, da bi kje Slovenci zmagali. Da bi se zmaga Slovencev preprečila, znašli so nakrat pred 12 leti, da imajo tudi ženske v mestni skupini volilno pravico, ter da smejo voliti s pooblastili. S to novo znajdbo priraslo je „Nemcem“ lepo število glasov. Ko se je ena znajdba tako dobro obnesla, stuhtali so letos novo. Vpisali so v Celju nakrat kot volilce v volilni imenik razne „dediče“, trgovinske tvrdke itd. — Ta manipulacija, s katero so si „Nemci“ prišuntali zopet lepo številce glasov, ter pomnožili število svojih volilcev, je pa očito nepostavna. Da se za bodoče volitve pride takim nepostavnostim v okom, vložili so gg. dr. Ivan Dečko v Celju in drugovi pritožbo na državno sodišče na Dunaju. Državno sodišče pozvalo je vsled te pritožbe ministerstvo notranjih zadev na odgovor. Ministerstvo podalo je odgovor, ali protispis, v katerem priznava, da je glede 56 volilcev oziroma glede 56 za Stallnerja oddanih glasov pritožba opravičena, ter da se je pri sestavi volilnega imenika in pri volitvi postopalo

na korist nemškega kandidata Stallnerja protipostavno, da toraj ministerstvo glede teh 56 točk pritožbe ne more nič odgovarjati, ampak pritrdi, naj državno sodišče izreče, da se je postopalo protipostavno! Državno sodišče je odredilo sedaj obravnavo na 21. januarja 1897, da bode o tej zadevi izreklo svojo konečno razsodbo, katera bode za vse bodoče volitve v deželni zbor velpomenljiva. Ta slučaj kaže zopet, kako potrebno je, da se našim „Nemcem“ gleda vedno natanko na prste.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) dovolil je tudi občinski odbor v Petrovčah pri Celju 20 kron.

(Udje kraj. ubožnega sveta za celjsko okolico) so naslednji gospodje: opat Fran Ogradi; Matevž Glinšek, župan; dr. Al. Praunseis, okrož. zdravnik; J. Jezernik, denarničar farnih ubogih; dr. Jos. Vrečko, Karl Šah, Fr. Lipovšek, občinski odborniki. Ogledi pa so gg. Fran Brence, za Gornjo in Sp. Hudinjo in Gaberje; Martin Lednik, za Lokrovec, Ostrožno in Dobrova; Franc Klemen za Ložnico, Lavo, Babno in Medlog; Pavl Tomažič za Šmikl. hrib, Breg in Lisce; Andr. Babnič za Košnico in Polule; Janez Zaveršek, Zagrad, Sovodno in Pečovnik.

(Plenarna seja okrajnega zastopa celjskega) bode v sredo, dne 16. grudnia t. l. ob 9. uri predpoldne v „Narodnem domu“ v Celju. Dnevni red: 1. Odobrenje zapisnika skupščine dne 8. junija 1896. 2. Sestava proračuna za leto 1897. 3. Volitev treh revizorjev za letni račun 1896. 4. Prošnje občin tega okraja za pobiranje več kot 20%, doklad na direktni in več kot 15% na indirektni davek. 5. Odobrenje poravnave med sosesko in občino Teharje. 6. Prošnja celjske požarne brambe za subvencijo. 7. Odobrenje pogodbe o meji med obč. Novacerkev in gosp. Suharija. 8. Prosti predlogi in nasveti. — Gospodje odborniki se uljudno vabijo, da se zanesljivo vsi udeležijo seje.

Spodnještajerske novice.

(V krajni ubožni svet v Petrovčah) izvoljeni so bili dne 6. t. m. naslednji gg.: Anton Dreo, Maks Pristovšek in F. E. Fridrich. Kot kr. ubožni nadzorniki petrovške občine pa so bili izvoljeni in sicer za sosesko Levč: Miha Pilič, za Drešinjavas: Matija Žagar, za Arjovas: Anton Puncer, za Dobrišavas: Franc Zupanc, za Kasase: Franc Kodela, za Petrovče: Karol Kuder in za Liboje: Anton Vizjak.

(Nova posojilnica v Vojniku.) Kakor znano, imeli so do sedaj v Vojniku le nemškutarji svojo posojilnico. Pri tej posojilnici pa so postopali tako neotesano z nekaterimi Slovenci, posebno s kmeti, da je mera prikipele do vrha. Ker je to res nesmisel, da bi mi bili odvisni od nemškutarjev bodisi kakorkoli, osnovala se je v soboto 5. t. m. slovenska posojilnica, katera je dala pravila takoj registrirati. Naj bodo nemčurji sami med seboj, dokler jim ne odklenka za zmiraj.

(Iz Vojnika.) Naša nemška šola je res kaj posebnega. Ljudje so že sprevideli, da v tem zavodu ni kaj prida za njih otroke in so se jeli počasi odmikati ji, dasiravno nemčurji naperajo vse sile, ohraniti ji po sili vpisane učence. Na

ti opravili že davno odpravili od hiše in prepuštili raznim obrtnijskim strokam. In to se še vedno bolj širi, tako, da se že sedaj dela, kakor perilo, več ne preskrbuje doma, temveč prepušča pericam. Celu kuhanje, najvažnejše domače delo, se že deloma ne oskrbuje doma. To se godi seveda bolj na Francoskem in Angleškem ter v Ameriki, kakor na Nemškem in Avstrijskem. Kava se pije v kavarni, opoldan ne gredo ljudje od dela domu, ampak v gostilno obedovat ali pa v javne kuhinje. Da se kuha v velikih javnih kuhinjah jed najmanj ravno tako dobro in vredno, kakor bi se znalo doma, je gotovo. Kajti vse se kupuje le na veliko in debelo, razun tega pa so nam tudi izkušene in izurjene kuharice lahko porok za to. Ni se pri tem treba bati, da bi se ne ustrezalo željam posameznika, ker si lahko izbere, kar si hoče. Ravno veliko število pripravljenih izdelkov in njih zares nizka cena nas zdatno odškoduje za to, da jih nismo sami na

pravili. In zakaj bi tudi pri jedi ne moglo biti tako? A razun tega je še mnogo drugih vzrokov, ki priporočajo razširjanje javnih kuhinj. Ker se mnoga dela ne opravljajo več doma, nimajo žene in dekleta doma dosti dela in opravka, in ker si ne pridelujejo več same raznih potrebnih stvari, ki so popred izdelovale doma, treba je več zasluzka, da si jih lahko kupijo, in to posebno pri nižjih stanovih. Zategadelj pustijo ženske navadno vsa domača opravila, dobijo si rajši kje kako dobro službo, kjer služijo denar, in na tak način rasejo njih dohodki, dočim bi bil čas, katerega bi tratile doma s kuhanjem in drugimi bolj nevažnimi opravki, čisto izgubljen. Zategadelj se torej pri delavskih družinah navadno ne kuha doma, ker so oče, mati in odrasli otroci celi dan v tovarnah ali drugod pri delu. Kupijo si za mal denar v gostilni ali prodajalni hrano. Na tak način neha gospodinjstvo v delavskih družinah skoro popolnoma. V tem

oziru so tedaj javne kuhinje in drugi enaki zavodi le napredek in za mnogo ljudi velika dobrota.

Ta razvitek širi se v vzhodnih državah veliko bolj kot pri nas. Francozinje srednjih, bolj vbožnih stanov n. pr. delajo obče s svojimi možmi po tovarnah, trgovinah itd. Obedujejo v gostilni. Otroci dajo se, dokler so še majhni, sorodnikom na deželi ali pa zavodom v izrejo. Bodi ta pojav v gospodinjstvu vesel ali žalosten, neizogiben je na vsak način, ravno tako kakor raba strojev in začetek novodobne obrtnosti sploh. Istina je tudi, da se opisani prevrat v gospodinjstvu še vedno širi. A konec tega jako važnega razvoja se še ne more sedaj pregledati.

papirju stoji, da šolo obiskuje 86 otrok; s tem številom slepili so tudi oblastva, da so dobili še drugi razred. V resnici pa je samo 63 učenec. Med temi pa nekateri tudi nikdar niso videli v šoli. Ko bi se oblastva malo bolj pobrigala — pa tu se gre za nemško šolo in se mora oko zatisniti — našla bi, da od onih 86 otrok, ki jih šteje nemška šola, že kateri obiskujejo gimnazijo v Celju, da je na papirju učenec te šole že davno mesar, ki mesto peresa brusi nož itd., itd. Sicer pa ta šola že tako pojema in mi smo prepričani, da vse kar nima prave podlage mora vsahneti, kakor bodo v uku vsahneli učenci, ki poduka ne razumejo in si za prihodnost ne morejo pridobiti potrebnega navodila.

(Zmrznil je) v nedeljo dne 6. decembra t. l. Jakob Schmerz iz Dobrove. Bil je precej vinjen in je padel v potok poleg velenjske železnice. Drugi dan našla ga je soproga mrtvega.

(Razpisana je služba) nadučitelja na dvorazrednici v Jurklostru nad Laškim. Plača III. plač. razreda. Prošnje do 31. decembra krajnemu šolskemu svetu v Jurklostru.

(Učiteljsko društvo za okraj Konjice) bodo zborovali v četrtek dne 17. t. m. v slovenski šoli v Konjicah ob polu 11. dopoldne po tem le vspredu: 1. Dopisi. 2. Volitev društvenega vodstva. 3. Predavanje gosp. Tribnika o tovariškem občevarjanju med učitelji. 4. Slučajni nasveti in predlogi. Udom smatrali se bodo samo tisti gg. tovariši, ozir. gđ. tovarišice, ki se bodo zborovanja udeležili, ali vsaj pismeno svoj pristop javili z opravičenjem odsotnosti.

(Iz učiteljskih krogov.) V 48. številu „Domovine“ je bilo v poročilu o zborovanju konjiškega učiteljskega društva med drugim tudi citati v govoru c. kr. šol. nadzornika, kako da naj šol. vodje izpolnujejo svojo hospitacijsko dolžnost. — Vse prav! K temu imamo samo pripomniti, da se gospodje šol. nadzorniki o priliki, ko prihajajo nadzorovat, tudi pogostokrat prezirljivo obnašajo do podrejenih jim učiteljev. Nadzornik stopi v šol. razred — razume se, da nič ne potrka — s strogo uradnim, včasih tudi čmernim obrazom, učitelja še ne pogleda, vse se za mizo ter zapove, naj se pouk nadaljuje. Poprej si pa veli prinesiti na mizo vse uradne knjige ter jih prelistuje na vse strani, tudi on vzame debelo bilježno knjigo, v katero pridno zapisuje, potem pa odide s strogim obrazom, kakor je prišel. — Tudi tukaj se nam vsiljuje vprašanje: Bi li gospodom šol. nadzornikom na njihovem ugledu kaj škodovalo, ko bi, vstopivši v šolo, učitelja prijazno pozdravili in v pričo otrok ne kazali preveč svoje uradne oblasti. — V spominu nam je dogodbica o učitelju in kralju, ki je prišel v šolo, a učitelj pred njim niti ni potegnil čepice z glave, rekoč, da otrokom ni treba vedeti, da je na svetu še kdo več kot njih učitelj. Pa od tega je že dolgo, dolgo.

(Samomor.) V Brežicah potegnili so dne 2. t. m. iz vode mrtvo truplo bivšega krčmarja Jože Preskarja iz Zakot pri Brežicah.

(Iz Brežic) se nam poroča: Vašemu listu bralcem dobro znani okrajni glavar F. Tax je odigral. Dne 4. decembra t. l. moral je izročiti vodstvo okrajnega glavarstva takoj komisariju in jo je na to popihal še isti večer iz Brežic. — Okrajni glavar Tax bil je največji nasprotnik Slovincem in smo o njegovem nezakonitem postopanju že mnogokrat govorili.

(Umrli je) dne 6. t. m. v 63. letu starost Emil pl. Rajakovič, veleposestnik v Konjicah. — Ravno ta dan umrl je tudi v 65. letu starosti Jurij Veršec, veleposestnik v Ulimici.

(V Žičah) se snuje bralno društvo. Dne 1. dec. t. l. je pripravljali odbor, sestoječ iz predsednika g. Jože Podkubovskega in dveh odbornikov gg. Luke Grobelškega in Mart. Klinca, odpisal priporočeno prošnjo in pravila v pet primerkih na visoko c. kr. namestništvo v Gradec v potrjenju. Zanimanje za to potrebno društvo je živahno, in šlo bode več odličnih zunanjih gospodov, podpornim udom. Če steče vse gladko, bode na dan novega leta ustanovno zborovanje. Tistim gospodom, ki so k temu pripomogli, se izreka presrečna zahvala, ob enem pa tudi prošnja, da bi društvu z besedo in dejanjem pripomogli do stalnega razcveta, kar pomozi Bog!

(Gradec) Dne 5. decembra t. l. imenoval se je naš dični pesnik in pisatelj g. Anton Aškerc, v slavnostni seji, med velikim navdušenjem, častnim članom „Triglava“.

(Kakšen tevtonizem vlada na graškem vseučilišču,) vidi se iz tega, da je akademski senat v odbor bolniškega akademiškega društva, katero se je to jesen ustanovilo, poslal kot svoje zastopnike same nemške profesorje, dasi se je prof. Krek odločno potegoval za ta posel. Posledica temu je, da je v društvu, ki je ustanovljeno za vseučilišnike slovanske, poslovni jezik — nemški.

(Akad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) naznanja, da je bil pri občnem zboru dne 6. t. m. za leto 1896/97 voljen sledeči novi odbor: Predsednik stud. med. Kac Zmagoslav; podpredsednik stud. iur. Kermavnar Slavko; tajnik stud. med. Dolenc Hinko; blagajnik stud. iur. Spindler Martin; odbor. namesnik stud. phil. Arneje Janez.

Druge slovenske novice.

(Zjedanje slovenskih poslancev.) Kakor izvemo iz Ljubljane, nahajajo se ondu pri obeh strankah možje, ki niso zadovoljni, da so se slovenski državni poslanci na Dunaji, začeli dogovarjati se o stvari. „Slovenec“, kot glasilu katoliške narodne stranke se tudi še ni nič izrekel, se li strinja z zjedanjem slovenskih poslancev na taki podlagi, za kakeršno so se izrekli slovenski državni poslanci. Posebno so s sporazumljenjem nezadovoljni vsi tisti, ki bi radi na novo kandidovali. V Ljubljani kar dva deželna sodišča središnika nameravata izpodmakniti stol sedanjemu poslancu. Če bode to šlo, ne vemo. Želeti pa je, da bi volilni boj, nikakor ne škodoval združenju. Tudi o dvornem svetniku Šukljeju se govori, da misli zopet stopiti v parlamentarno življenje.

(Kranjska stavbinska družba) je dobila od železniškega ministerstva dovoljenje, da sme začeti pripravljati dela za mestno železnico v Ljubljani. Družba je izročila ta dela inženjerju Petru Continu.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) vžigalice so izšle. Zaklopnice narodnih barv je napis: Vžigalice „družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Blago je izborno, cene pa iste, kakor drugim vžigalicam. Zaloga je samo v trgovini Ivana Perdan-a v Ljubljani. Ob enem so p. n. občinstvu na razpolago svinčniki naslovljeni: Svinčnik „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Narejeni so v raznih barvah in po raznih cenah iz najboljšega materiala. Dobiti so pri Jos. Petriču, trgovcu v Ljubljani, in Dragotin Hribarju v Celju. Rojaki! Kupujte in zahtevajte samo takih domačih vžigalic in svinčnikov. S tem ne razširjate samo slovenskega imena, ne dobivate samo dobrega blaga, ampak s tem podpirate tudi družbo sv. Cirila in Metoda. Za božičnico in godeve sezite — Slovenci po njih!

(Poročil se je) drd. Fran Ilešič, prof. suplent na višji gimnaziji v Ljubljani z gospico Anico Kralj, hčerko znanega slovenskega posestnika v Kanalu.

(Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.) Dne 1. decembra je bil obsojen 47letni kočar iz Zadobovja, ker je dne 30. avgusta s krampom udaril Janeza Breka, dninarja iz Bačne, ki je še isti dan umrl. — Isti dan je bil obsojen v petnajstmesečno ječo tovarniški delavec Ant. Žagar iz Mednega, zaradi poskušene tatvine. — Dne 3. t. m. je bil obsojen v dveletno ječo tesarski pomočnik Janez Pogačar iz Ljubljane, ker je nekega Italijana udaril tako po glavi, da je oslepil na jedno oko. — Dne 4. t. m. je bil obsojen v mesečno ječo Josip Čehovin iz Črmlje zaradi sokrivde pri ponarejanju bankovcev. — Dne 5. t. m. je bil obsojen v petletno ječo šestinšestdesetletni Janez Kunc iz Rovt, ker je svojega brata hišo zagal.

(Mestni občinski odbor radovljiški) na Gorenjskem, imenoval je v svoji seji dne 2. t. m. gospoda cesarskega svetnika Ivana Murnika, radi njegovih neprecenljivih zaslug za mesto radovljiško, velikim navdušenjem, častnim meščanom.

(V Novemestu) bodo začeli bodoče leto zidati nov železni most čez Krko. Stroški za

podstavo in preloženje ceste ter za odkup zemljišč so preračunjeni na 63.000 gld. Te stavbe se bodo oddajale po stavbinem uradu c. kr. deželne vlade v Ljubljani; podjetniki se morajo do 28. t. m. oglasiti.

(V Krškem) je izvoljen za župana gospod France Rumpret, usnjar. Ondi se je naselil kot okrožni zdravnik g. dr. Kučenjak, Hrvat.

(Star samomorilec.) Dne 2. t. m. si je prerezal vrat in trebuh 78letni Matija Tomšič iz Ilirske Bistrice.

(Povodenj v Trstu.) Dne 7. t. m. je visoka plima v Trstu prestopila morsko obrežje in poplavlila nekatere ulice.

(„Slovensko pevsko društvo v Trstu“) priredi v nedeljo dne 13. decembra 1896, v redutni dvorani gledišča „Politeama Rossetti“, veliki koncert. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krono. Sedeži I. vrste, naslanjači (poltroncine) 1 krono; II. vrste 30 novč; III. vrste 20 novč.

(Slovensko uradovanje na Primorskem) Josipina Muzaik, kmetska dekle iz Kobarida, se je bila pritožila na pravosodno ministerstvo, ker je dobila od goriškega okrožnega sodišča italijansko povabilo k neki sodni obravnavi v Gorico, da bode kot priča zaslišana. Ta pritožba ni ostala brez uspeha. Dobile so že ona in druge priče slovenska povabila.

(Slovenska šola v Gorici.) Minule dni se je zatvorila mestna slovenska šola v Gorici. Š. tistih pet učencev, ki se je bilo vanjo vpisalo, je prestopilo v „Slogino“ šolo, ker se v mestni šoli ni poučevalo niti veronauka niti ženskih ročnih del. Mestni šolski svet je na to sklenil, da se šola zaključi, češ, ni bila potrebna. Želeti je, da na Dunaju store kake odločne korake proti italijanski gospodi, in jo pouče, da je slovenska šola pač potrebna, a ne zunaj mesta v opuščeni vojašnici, temveč v mestu samem.

(Hrvaško čitalnico) so osnovali v Dobrinji v Istri. Prvi pot so pravila za to čitalnico namestništvu predložili pred desetimi leti. Namestništvo pravil ni potrdilo. Tudi pozneje so se pravila večkrat vložila, a njih potrjenje se je vselej odreklo. Še le pritožba na ministerstvo je pomagala.

(Napad na železniški vlak.) Dne 26. novembra t. l. so blizu Vodnjana v Istri bili neznan malopridneži na železnični tir privarili tri debele skale. Vlak je treščil ob kamene in se je moral ustaviti. Ko so kamne odvalili, je nadeljeval svojo pot. Železniški stroj se je od sunka nekoliko poškodoval.

(Legar v Pulju) hudo razsaja. Vojaška in civilna bolnica sta prenapolnjeni. Pomorski zdravnik dr. Matavšek je tudi zbolel za to boleznijo. Ko se mu po noči zmeša, skoči skozi okno drugega nadstropja vojaške bolnice na kameniti tlak in bil je takoj mrtev.

Druge avstrijske novice.

(Budgetna debata) se je v soboto začela v zbornici poslancev. Prvi je govoril češki poslanec dr. Začek o narodnostnih razmerah na Moravskem. Poslanec Barvinski se je pritoževal, da se prezira narodna enakopravnost v Galiciji in Bukovini. Dr. Laginja je govoril o isterskih razmerah. Pogreša v državnem proračunu tudi postavke za osnovo slovenske gimnazije v Trstu. Dr. Gregorec je očital nemško liberalni stranki, da je kriva, da se v Avstriji ni izvedla narodna enakopravnost. Na Štajerskem in Koroškem ni nobenega okrajnega glavarja in okrajnega komisarja, ki bi znal slovenski. Nedavno sta bila dva slovenska shoda, pri enem je vlado zastopal neki star, pri drugem neki mlad grof, ki pa niti besedice slovenski nista razumela. V tem, ko v državi zvesti Slovenci ginevajo, se pa razvijata nemška in italijanskairedenta. Na Štajerskem se Bismarck tako proslavlja, da mora slednji avstrijski rodoljub obzlovati. Neki sodnik s slovarjem v roki občeje s slovenskimi strankami, drugi je ozmerjal kmeta, ki je prosil, naj ga slovenski zasliši. Deželni načelniki v deželah, v katerih bivajo Slovenci, so nam nasprotni, dva sta celo odločna sovražnika Slovincem. Nemci so pobili okna slovenski šoli v Velikovcu, dočim Slovenci nikdar nemškemu

„Schulvereinu“ ničesa tacega ne store. V Beljaku je nekdo klical: „Danes moram kakega slovenskega psa ubiti.“ Učni minister se še ni nič popoljšal. Za deželnega šolskega nadzornika in učiteljskega ravnatelja v Celovcu je imenoval dva največja slovenska nasprotnika. Pravosodni minister predstavlja slovenske uradnike s Štajerskega na Kranjsko. Pri porotnih sodiščih v Celju in Celovcu še se ni čitala nobena slovenska obtožnica, ni se naredil še noben slovenski zapisnik, videl noben pravni pouk. Mari so vsi hudodelci samo Nemci? Govornik je obljubil, da bode pri podrobni proračunski debati navel kacic 200 slučajev, kako se krati narodna enakopravnost.

(Časniški kolek in svobodna kolportaža.) Te dni je predlagal v državnem zboru poslanec dr. Russ, naj se odpravi časniški kolek in dovoli svobodna kolportaža za tiskovine. Nujnost se je za predlog vsprejela in odsek bode torej moral o njem poročati v 14 dneh. Da bi pa stvar se ugodno rešila, nimamo upanja, ker je ugovarjal pravosodni minister. Tudi če bi zbornica poslanec predlog vsprejela, bode vlada še znala stvar preprečiti; za manjše liste je ta stvar velike važnosti. Časti pa Avstriji časniški kolek ne dela, kajti nima ga nobena druga evropska država, kakor Avstrijo in Turčijo. Lepo pač ni, da vlada Avstrija s tem, da ohranjuje časniški kolek, postavlja v jedno vrsto z barbarsko Turčijo. Izgovor, da vlada ne more časniškega koleka pogrešati, je naravnost smešen. Gre samo za dobra dva milijona, ki bi se pa pokrila skoro popolnoma s tem, da bi se prodalo več časniških znamk, ko bi se časopisje pomnožilo.

(Borzni davek.) Minulo soboto je državni zbor sklenil zakon, s katerim se malo povišuje davek od kupčije na borzi. Nekateri poslanci so zahtevali, da se ta davek vpelje že z dnem 1. julija prihodnjega leta. Vlada je temu ugovarjala. Minister Bilinski je pa kazal svoje usmiljeno srce za borzijance. Rekel je, da so sedaj kupčije na borzi preslabe, da bi bilo umestno kar vpeljati višji davek. Na vladno željo se je sklenilo, da novi zakon stopi v veljavo še le čez dva meseca, ko se razglasi. Če gre za kak drug davek, vlada ni tako počasna, temveč na vso moč priganja, da se dovoli, in skleneni zakon se takoj razglasi, da se pobiranje davka takoj začne. Vidi se, da vlada vse prizanesljiveje postopa z bogatimi borzijanci, nego z drugimi obdaščenci.

(Suess o evropskem položaju.) Profesor in ekonomični politik Suess je nedavno s francoskim časnikarjem Lautierom se pogovarjal o evropskem položaju. Rekel je, da ljudje niti ne pomislijo, kake premembe se pripravljajo. Pred sto leti se je v Ameriki začelo svobodno civilizovano življenje. dandanes se vzbuja Azija, s svojo industrijo, pa tudi Afrika se začneja razvijati. Povsod si skušajo pomagati brez Evrope, ki še sedaj ves svet preskrbuje z industrijskimi izdelki in idejami. Bliža se čas, ko bode štel svet le tri skupine, Severno Ameriko, Rusijo in rumeno Azijo. Vse drugo je premajhno, da bi igralo kako vlogo. Stvar ni vesela, a je neizogibna. Voja bi položaj še slabšala. Nekdaj je on potoval po švedskem s senatskim predstojnikom zjedinjenih držav. Pogovarjala sta se o političnih vprašanjih. Predsednik ga je vprašal, kdo bi zmagal, ako pride do vojne mej Nemčijo in Francijo. Ko le Suess ni mogel povedati, je rekel predsednik, da Severni Američani imeli bi namreč od te vojne največ dobička. Suess zatorej misli, da kmalu ne pride do vojne. Rusija tudi ne želi vojne, ker tako dela čas zanjo. Čemu se izpostavljati vojnim nevarnostim, če ima tako toliko koristi. Suess je prepričan, da tudi zaradi Turčije Rusi ne začno vojne, ker ondu ne gre neposredno za njih koristi. Ruska skrb je sedaj obrnena v Severno Azijo. Suess je potem obširno govoril o pomenu in prihodnosti Sibirije. Dunajski učenjak je končal svoj pogovor s tem, da je, konec vladanja Bismarckovemu, to je vladanje s surovo vojno silo.

(Solnograški deželni glavar) bode baje konservativce stolni kapitular Alojzij Winkler. Dosedaj je bil deželni glavar liberalec Schumacher, ki pa ne bode več imenovan, ker so konservativci dobili v deželnem zboru večino.

(Okrožno sodišče v Trutnovu.) Mladočehi so vsakojako krotki postali. Vladi delajo še opozicije, a le bolje na videz, v resnici se pa pri vsakem glasovanju zgubi mnogo Čehov iz zbornice, ako bi sicer vlada imela ostati v manjšini. Dr. Engel pa v nekem listu že svetuje, naj Mladočehi tudi popuste upiranje osnovi trutnovskega okrožnega sodišča. To sodišče je potrebno in če se ne spravlja v zvezo z dunajskimi punktacijami, je tudi čisto administrativna stvar.

(Češki veleposestniki) nameravajo osnovati svoj klub, v novem državnem zboru, ako se razbije sedanji konservativni klub. Njih klub bode stopil v zvezo z vsemi klubi desnice. Če bodo Mladočehi v novem državnem zboru pripadali desnici, bodo češki veleposestniki tudi z njimi v zvezi. Tako piše praška „Politik“, ki ima zvezo s češkimi veleposestniki. Zanimivo je pri tem to, da češko veleposestvo ne misli vstopiti v stranko veleposestnikov, katero snuje vlada. Noče se odreči svojemu narodnemu značaju in dosednji svoji politiki. S tem je pa prekrizan velik del računa grofa Badenija. Njegova stranka veleposestnikov, ki bi imela biti jedro novi večini, bode tako maloštevilna, da jedva pride v poštev.

(Uprava na Hrvaškem.) Priznati se mora sedanjemu hrvaškemu banu, da je upravo precej zjednačil z ogersko. Vse napake ogerske uprave so se prenesle na Hrvaško. Poslanec Jakčin je v proračunskem odseku hrvaškega deželnega zbora trdil, da občinski predstojniki in notarji (tajniki) na Hrvaškem ljudstvu več škodujejo, kakor toča in živinska kuga. Povsod vlada absolutizem, vse je odvisno od volje velicah županov. V županijah in okrajnih odborih imajo le uradniki besedo, za glasove nezavisnih članov se nikdo ne zmeni. Oblastva demoralizujejo narod s tem, da se veliki županje in okrajni načelniki mešajo v volitve občinskih funkcionarjev. Občini nam se usiljujejo taki ljudje za načelnike, ki nimajo nobene sposobnosti. Gleda se le na to, da znajo slepariti pri volitvah. V Plešenici imajo občinskega notarja, ki se je že zakrivil v mnogih nasilstvih in nezakonitostih. Ljudje so ga tožili, da podpisuje poštna receptise drugih ljudi in je nekoč na pošti vzel tuja denarna pisma. Tožili so ga, da se peča z napačnim vknjiževanjem v zemljiško knjigo in podpisuje dotične listine v imenu umrlih. Poslanec je navel več slučajev. Vse pritožbe nič ne pomagajo, ker zna notar za vladno stranko dobro delovati pri volitvah. V vojakovski občini se je zgodilo pred desetimi leti neko poneverjenje, ki še dandanes ni vrejeno. Občina je dobila 30.000 gld. za razne prodaje, a prebivalstvo ne more izvedeti, kje je denar. V občini Staza je še nedavno bil krajevni načelnik nekdo, ki je 10.000 gld. poneveril in pozneje v ječi umrl. Načelnik občine Seli je bil tudi 4000 gld. poneveril in v ječi umrl. Bivši občinski blaginjak v Martinski vasi je v ječi. Bivši notar v Čenernici je tudi bil občno okral, a je kazen že prestal, vrgimački notar pa iz jednakega vzroka sedi v ječi. Bivši notar v Sunju je bil dve leti zaprt, neki občinski uradnik iz Maje je pa še sedaj zaprt. Vse to se godi tako rekoč pred očmi vlade, v zagrebški županiji, katere veliki župan Kovačević je v jako veliki milosti pri vladi. Zanimivo je vsekako, da je ban baš ta volilni okraj, v katerem so se godili vsi navedeni slučajji, hvalil, da ima najboljše uradnike. Kakšne razmere pač morajo biti potem še le v drugih krajih dežele? Hrvaška uprava je pod banom Khuen Hedervaryjem zgubila popolnoma svoj evropski značaj. Vlada se pa prav tako, kot se na Ogerskem in pa na Turškem.

(Sprememba deželnozborskega reda na Hrvatskem.) Te dni je hrvaški deželni zbor sklenil premeniti svoj poslovni red. Z novim poslovnim redom se zelo omeji svoboda govora. Poslanca, ki bode preostro govoril, bodo smeli tudi izključiti iz deželnega zbora. Poverjenje volitev bode zanjprej se vršilo v odseku tajno, ne pa več javno v parlamentu. Dr. Frank je zahteval, da bi se člani tega odseka žrebali, ne pa volili, in pa da bi se zaprilegli, večina je Frankov predlog odklonila. Večini je očitno na tem, da v odsek ne pride noben opozicijski članec, da bodo vladni privrženci lahko po svoji volji postopali. Stvar se tako izroči odseku le

zategadel, ker se vladna stranka boji, da bi se javno razpravljali razni dogodki pri volitvah. V javni seji je le malo težko potrditi kako prav umazano volitev, zlasti je pa neprijetno, če opozicijski poslanci ožigosajo krivično postopanje vladnih organov. V odseku se vsemu temu izognejo. Svet ne bode niti izvedel, kako je bil voljen ta ali oni poslanec, posebno ker je tudi tiskovna svoboda jako omejena na Hrvaškem.

(Kvotno vprašanje) napravlja veliko skrb ogerski vladi. Baron Banffy je pač pred volitvami od vsacega vladnega kandidata zahteval, naj se zaveže, da bode glasoval za 35 odstotni donesek Ogerske skupnim državnim stroškom. Nekateri vladni privrženci pa baje ne mislijo držati besede. Upirati se mislijo vsakemu povišanju. S tem hočejo namreč onemogočiti sedanjo vlado. Posebno pa Tisza neki ruje proti Banffyju.

Ogled po širnem svetu.

(Kralj Milan je prijatelj Ogerske.) Kakor je znano, bil je v Parizu v juliju neki shod, na katerem se je protestovalo proti ogerski tisočletnici. Temu shodu je predsedoval francoski državnik in bivši minister vnanih stvari Flourens. Govori, ki so se govorili na tem shodu, so se dali tiskati in se je tudi bivšemu kralju Milanu poslal jeden izvod dotične brošure. Milan je pa brošuro nevoljno vrnil s pridejanim pismom, v katerem pravi, da obsoja vmešavanje v ogerske notranje stvari, kajti Srbija mora iz političnih in gospodarskih vzrokov živeti v dobrih odnosih z Ogersko. Ogri so se s Srbi vred slavno bojevali za krščanstvo. Od Milana je pač lepo, da se potegne za svoje madjarske prijatelje, kajti včasih je bil v Budimpešti čislán gost. Madjarom pa Milanovo zagovarjanje ne bode dosti koristilo, kajti za mnenje bivšega srbskega kralja, se svet dosti ne briga. Da še več, ljudje dobe kaj čudne misli o kom, ako ga Milan zagovarja. On je namreč v svetu kot znan zapravljivec v kaj slabem imenu.

(Ministerska kriza v Rumuniji.) Nakrat je v Rumuniji prišlo do ministerske krize. Rumunska sinoda je bila odstavila metropolita Senadija in ga odposlala v neki samostan. Sinoda je metropolita obdolžila, da je zapravljivo in goljufivo gospodaril s cerkvenim denarjem. V resnici je pa neki vso stvar uprizorila vlada, ker je metropolit bil hud njen nasprotnik. Prebivalstvo je bilo občno prepričano, da je metropolit po nedolžnem odstavljen. V nedeljo je bil v Bukareštu velik shod pod milim nebom, na katerem je več tisoč ljudi ugovarjalo odstavljenju metropolita. Po shodu so ljudje se valili proti zbornici, da izroče neko prošnjo. Policija je pa ljudi ustavljala. Začel se je hud boj po ulicah, pri katerem je bilo mnogo ljudi ranjenih. Boj je trajal dve uri. Zaradi surovega postopanja policije je potem bila huda debata v zbornici. Položaj se je bil nakrat tako poostiril, da se je bilo bati popolne vstaje ako vlada ne odstopi. Vlada je, vidoč razburjenje, dala ostavko. Novo vlado je sestavil predsednik zbornici Amrelan. Kako misli nova vlada uravnati metropolitovo vprašanje, se ne ve. Nova vlada je baje manje prijazna Avstriji in bolje Rusiji, nego je bila prejšnja, kar je čisto naravno, ker je javno mnenje v Rumuniji jako malo naklonjeno Avstriji.

(Zanimiva pravda) Pod sedanjim nemškim cesarjem se ministri pogostom menjajo. Navada, da se začne kak minister po listih napadati in grditi, da se onemogoči. Pri tem se razkrivajo razne uradne tajnosti. Jasno je, da neke visoke osebe na ta način skušajo vplivati na cesarja. Ko so zopet povodom cesarskih napitnic ob shodu ruskega in nemškega cesarja v Stettinu se širile razne čudne novice, in se je govorilo, da je vlada napačno napitnico svetu sporočila, se je sklenilo stvari priti do konca in dognati, kdo take laži razširja. Proti časnikarjema Lützow in Leckert se je začelo sodno postopati. Sodna obravnava, ki se sedaj vrši, je dognala, da berlinska tajna policija pri tem igra čudno vlogo. Policij-kega komisarja Tauscha so že zaprli. Nemški veleposlanik na Dunaju grof Eulenburg, ki je v Stettinu veliko s Tauschem občeval, je tudi zamotan v to stvar.

(Obsojena vlada) Stroški za angleško ekspedicijsko proti Sudancem so se bili izplačali iz rezervnega zaklada egiptskega državnega dolga. Kakor je pa znano, je Egipt pod nekim evropskim jerobstvom. Angleški, avstrijski, nemški in italijanski zastopnik pri upravi egiptskega državnega dolga sta pač za to glasovala, francoski in ruski pa proti porabi omenjenega rezervnega zaklada v navedeni namen. Rusija in Francija sta se pri meševitem sodišču sestoječem iz egiptskih in evropskih sodnikov proti temu pritožili, trde, da je za kaj takega treba jednoglasnega sklepa vseh zastopnikov velevladij. Sodišče je tudi v tem smislu razsodilo in te dni je razsodbo potrdilo meševito prizivno sodišče in egiptška vlada ima rezervnemu zakladu povrniti pol milijona funtov sterlingov.

(Pomanjkanje denarja v Turčiji) je grozno. Uradnikom in častnikom se je te dni izplačala plača, a še le za mesec april. Pa še od te plače se je jim odtrgala dobra četrtina kot prostovoljni donesek za oboroževanje. Te dni je vlada pobrala vse zaklade učne uprave in kmetijske banke in jih porabila. Tudi šejk ulislamsko sirotinsko blagajnico je vlada že skoro popolnoma izpraznila. Sedaj pa misli vlada še dotakniti se železniških jamščin, to je konfiscirati državne dohodke, zastavljene raznim železniškim družbam. Zaradi tega je pa že velika skrb v evropskih kapitalistiških krogih, če tudi se s tem ne zgodi kdo zna kaka krivica, kajti železniške družbe so Turčijo že za velike svote oskubile.

(Italijanska ekspedicijska pobita) Italijani v Afriki nimajo sreče. Ob samalskem obrežju imajo Italijani več trgovšč, katere so 1892. leta kupili od canibarskega sultana. Dne 25. m. m. je italijanski konzul Cechi v spremstvu carinskega ravnatelja, nekaj častnikov in 70 vojakov šel bolj v notranje samalske dežele. Njegovo ekspedicijsko so domačini napali in razun treh vse pobili.

Dopisi.

S Starega gradu. Dolgo sem molčal, gospod urednik! pa kako bi tudi ne. Vi nič ne pridete gor k meni, jaz pa doli v mesto ne. Črnila pa tudi ni pri rokah. V nedeljo, na Miklavžev god, sem jo pa le klepal skoz Celje. Pa ne mislite, da me je sv. Miklavž pooblastil delit darove pridnim malim in velikim otrokom, mesto njega. O ne! Šel sem tje k sv. Ani pod Teharje. Veste, tisti Korel Jelleck, katerega so poslali z Nemškega na Štore za „direktorja“ v fabriko, ta ne more spati, ker so Teharčani izvolili nekaj častnih občanov. Divjal je tako okrog in iskal privržencev, ki bi bili istega mnenja kakor on, da se je moj tovariš pod sv. Ano, v resnici bal za njegovo zdravje. Ta ljubi Korel Jelleck, ki je Teharčanom pomagal, da imajo danes 15000 gld. manj, kakor bi jih lahko imeli, ta danes uči občinske može, kako škodo bodo imele Teharje, s temi častnimi občani. No, da mu pritrjuje moj stari znanec nemškutar Jernejče Resnik ali Valentin Kovač in pa „klopotec“ Resnik, temu se ne čudim, in tudi ne, da po noči ne dajo ljudem miru in jih begajo; da pa kak Martin Koštomaj podrepa Jellecku, no, to pa bi si ne mislil. Kaj vendar briga Nemca, katerega nalog je, da gleda, da se uliva dobro železo in da potegne svojo plačo ter da študira v katerem kraju bode počival in jedel svoj penzijski kruh, naša občina in nje občani. Teharje so bile, ko Korel Jelleck še vedel ni, da bode kdaj zgago delal pri nas in ko ga je njegov učitelj s palčico v rokah še le poučeval in mu kazal na zemljevidu, kje so slavne Teharje, in bodo, ko njegove kosti niti miši ne bodo več gladale.

Jaz sem prijatelj in sodruga pod sv. Ano podučil, kako in kaj in ga tudi prosil, da mi sporoči o močatosti Jelleckovih prijateljev, kar seveda napišem Vam, gospod urednik! da boste spoznali, kaj je figa-mož. Sicer pa imava še marsikaj za obdelati in naznanil Vam bodem vse, če dobim prostora v Vašem cenjenem listu, kakor do sedaj.

Vam udani

puščavnik in Starem gradu.

Iz Rečice v Sav. dolini. Milo, a ob enem veličastno so doneli zvonovi dne 28., 29.

in 30. listopada t. l. iz lin farne in podružnih cerkev rečičkih, doneli iz vseh farnih cerkev divnega gornjegraškega okraja; saj je pa tudi ležal na mrtvaškem odru odlični mrlič, č. g. Matija Strnad, župnik na Rečici. Komaj nekaj čez 60 let star, moral je naglo zapustiti svoje ovčice, ktere je še le pred 23 meseci prišel oskrbovati. V nedeljo dne 22. listopada t. l. je še blagi gospod daroval sv. mašo, pa se že čutil slabega. Peljal se je potem k zdravniku v Mozirje, a moral je, povrnivši se domu, leči v postelj, iz katere ni več vstal, ter izdihnil svojo dušo v soboto 28. listopada t. l. — Bil je to silno pobožen duhovnik, ki se za politiko ni mnogo brigal, ter strankarstvo popolnoma preziral. Ljubil in spoštoval je vsak stan, vse pobožne in poštene farane, in ti so zopet njega visoko spoštovali in ljubili, kar je posebno še kazal veličasten pogreb v ponedeljek 30. listopada t. l. Ljudstva je ta dan toliko privrelo od vseh strani na Rečico, da od zadnje birmе nisi toliko ljudi videl na Rečici. Vdeležilo se je spreveda čez 20 duhovnikov, šol. mladež z učitelji iz Rečice in Gorice, sosednji gg. učitelji, požarni brambi iz Ljubnega in Rečice, kteri ste nosili krasne vence, več stotin faranov iz Ljubnega, kjer je rajni gospod župnik poprej pastiroval, knezoškof. oskrbnik g. Hofbauer iz Gornjegagrada, trg Mozirje z g. županom A. Goričar, mnogo sorodnikov in znancev iz Novestifte, še celo Žalec je bil zastopan po dveh cenj. damah in iz Celja je prišel gosp. Gosar z gospo, ki je ravno cerkev na Rečici krasno doslikal. Največ pa je bilo faranov iz cele fare Rečica, kar je seveda umljivo. Čast. g. dekan je v dolgem govoru slikal zasluge in lastnosti svojega rajnega sobrata, ter iz slednjih izvajal dobre nauke za farane, sploh poslušalce, ter se poslavljaj od preminulega. — Pevci so zapeli mile, globoko v srce segajoče pesmi: žalostinke. Po slovesnih mrtv. opravilih pomikal se je dolgi spreved na pokopališče, kjer bodo zemeljski ostanki milega župnika do dneva vesoljne sodbe v miru počivali. Tu so pevci še zapeli: „Nad zvezdami“, ljudstvo pa se je potrto razšlo s srčno željo, da bi ljubi Bog dal rajn. župniku večni mir in pokoj in da bi se res enkrat vsi skupaj zopet veselo sešli tam: nad zvezdami.

Na Dunaji 8. decembra 1896. Sinoči smo imeli Slovani na Dunaji imeniten večer. Bil je prvi letošnji koncert „Slovanskega pevskega društva“. Koncert je vodil gospod M. Hubad ter pokazal, kaj premore on. Kako naj se izrazim, da povem prav? Bilo je izvrstno, imenitno. Moški zbor je obsegal nad devetdeset pevcev in ženski dvainšestdeset pevk. In ta mnogoštevilna pevska družba je tako natančno in točno pela, da si se moral čuditi. Res, gospod Hubad zna svojo stvar! Pa ni se pelo le točno in natančno ampak tudi dovršeno umetniško, kar je odlično in v glasbi razvajejo občinstvo z burnim ploskanjem in klicanjem gospoda Hubada, priznavalo pri vsaki točki.

Krasne so pesmi „Napadljaj pisnč v duši mou“ in „Moravske dvojpevy“, skladba Dvořakova po narodnih osnovah. V tem se je videla moč slovanske pesmi.

Vojaška godba 4. bosansko-hercegovskega polka je tudi izborno igrala same slovanske komade izmed katerih so jugoslovanski, naš „Naprej“, „Lepa naša domovina“, „Uboji!“, „Sem slovanska deklica“ itd. občinstvo kar elektrizovali.

Utiš celega večera je bil velikansk. In za ves ta izvanreden užitek gre hvala g. Hubadu, kar so pa častite dame pevke uvaževale ter podarile izbornemu voditelju krasen lavorov venec z narodnim trakom in napisom posvetilom.

Kar se tiče udeležitve, je odbor lahko za dovoljen. Sešlo se je najodličnejše slovansko občinstvo. Bili so navzoči: grof Harrach, dvorni svetniki: Dreszler, Jagić, Šuklje, potem dr. Rešetar, prof. Stojanović iz Belegagrada, nadgozdarski svetnik Šindler, srbski župnik na Dunaji g. Misić, dr. poslanec Višnikar (drugi so bili v domo vini), dr. Murko in več drugih odličnih Slovanov. Omeniti pa moramo, da smo se zastonj ozrli po veliki Ronacherjevi dvorani, hoteč najti nekatere Slovence, katere smo pričakovali. To ni bilo lepo; ravno tako smo zastonj iskali zastopnika čeških državnih poslancev, kateri so v prej-

šnjih časih prihajali na slovanski koncert. Upamo, da bomo pri prihodnjem koncertu našli vso dunajsko slovansko inteligenco. —

Dolgo nam bo v spominu krasen večer dunajskih Slovanov; končamo s željo: še več tacih!

Narodno-gospodarske novice.

Češke in slovenske posojilnice.

Čehi so bili od nekdaj vzor Slovincem. V marsikaterem obziru so Slovenci češke brate posnemali, tako tudi na polji denarnih založnic ali posojilnic. Vsaj so Slovenci začeli še le potem posojilnice snovati, ko je domoljubni slovenski starosta dr. J. Vošnjak Slovence na češke založne opozoril, ko se je l. 1868. po Češkem potovavši z lastnimi očmi prepričal o blagodejnem delovanju teh denarnih zavodov. Čehi so že takrat imeli lepo število teh založen. Zdaj po preteku 30 let imajo jih seveda dokaj večji broj. Ker smo pa tudi mi Slovenci v poslednjem času v tej stroki neizmerno napredovali, zato ne bode nikaka prevzetija, ako hočemo naše posojilništvo, kakoršno je zdaj, primerjati s češkim založništvom sedanje dobe! — Čehi so imeli lani 779 založen (477 na Češkem, 290 na Moravskem, 10 na Šleskem in 2 na Dunaji), in sicer 243 zadrug z neomejeno zavezo, 398 z omejeno in 138 starejših založen (denarno-gospodarskih društev). Čehov je blizu 6 milijonov, Slovencev je le nekaka četrtina. V primeri s številom našega in češkega prebivalstva bi Slovenci morali imeti kacic 160 posojilnic. Toliko jih še nimamo, toda naše število (117) utegne se v 2—3 letih pomnožiti res na 150. Vse slovenske posojilnice so šte le lani že blizu 45.000 zadrugnikov, češke pa nekaj čez 300.000, t. j. 7krat toliko, kar kaže, da se tudi v tej točki Čehom približujemo.

Glede deležev so pa češke posojilnice dokaj na boljšem, kakor slovenske. V vseh čeških posojilnicah imajo zadrugniki blizu 9 milijonov gld. deležev, Slovenci pa še niti 1 milijon ne. To pa veljave slovenskih posojilnic nikakor ne zmanjšuje; kajti največ je slovenskih posojilnic z neomejeno zavezo, pri katerih ni treba tako velikih deležev; dočim ima večina čeških založen omejeno poroštvo, in pri posojilnicah te vrste je treba večjih deležev, da ima občinstvo dovolj zaupanja do njih.

Odlikujejo se češke založne po velikosti svojih rezervnih fondov, v katerih imajo že blizu 13 milijonov gld., kar je čisto naravno, ker so ti denarni zavodi že dokaj stari. Slovenske posojilnice pa imajo, ker so še mlade, v svojih zadrugnih zakladih le še nekaj čez 1/2 milijona goldinarjev.

Vsled svoje starosti so češke založne nabrale že veliko hranilnih vlog, namreč okroglih 240 milijonov gld., slovenske pa že blizu 11 milijonov. Vendar pa je razmerje lastnega in tujega imetja skoro enako pri čeških in slovenskih založnah, namreč pri prvih 10, pri slednjih 8, t. j. češke založnice imajo poprek 10krat, slovenske po 8krat toliko tujega kakor lastnega imetja. — Češke posojilnice si pa morajo večkrat iskati kredita pri večjih zavodih nego slovenske, a imajo tudi v primeri s slovenskimi 70krat toliko izposojil. Dobé pa češke založne kredit pri „Živnostenski banki v Pragi“ (tudi slovenske ga ondi dobé), pri deželni banki ondi, pri avstro-ogerski banki itd.

Vsled tega pa češke denarne zadruge tudi veliko več posojujejo; imele so namreč lani v posojilih 235 milijonov gld., slovenske posojilnice pa le 10 milijonov gld.

Obrestna mera je pri Čehih nekoliko nižja, pa le neznatno. Hranilne vloge se obrestujejo običajno po 4% ali 4 1/2%, le v 9 slučajih po 3 1/2 (3); od posojil se pa jemlje navadno 5% — 6%, manj le pri 25 zavodih. Dobička napravijo češke založne seveda neprimerno več kakor naše posojilnice; češke so ga izkazale lani 2 1/2 milij. gld. slovenske pa le okolo 100.000 gld. — V obče so torej češke založne na boljšem od naših, toda naše korakajo dosledno za njimi.

(Kako preženeš rovhe in poljske miši?) Neki star skušen kmet je razrezal korenje po dolgem na dve polovici. Posul je notranji strani korena s belo mišico in korenovi polovici vkup zvezal z nitjo, da je bilo korenje videti, kakor poprej, ko ni bilo prerezano. Tako korenje je v večjem številu v jeseni potaknil po mišjih luknjah. Drugo leto ni bilo nobene miši. Seveda je jako previdno ravnati, ker je mišica jako strupena.

(Sadje v gozdu) V nekaterih krajih imajo navado, da po gozdih sade sadna drevesa. V gozdu uspevajo zlasti orehi, češnje, češplje in tepke. Boljših hrušek pa v gozdu ni moč pridelati. V Črni gori imajo v gozdu češnje, iz katerih delajo neko češnjevo vodo, katero prodajajo. Za naše kraje se za sajenje v gozdu najbolje priporočajo tepke, ki se dajo porabiti za mošt.

Knjževnost.

(Je zmota kratka — dolg je kes.) Iz nesrečneževnega dnevnika slovenskemu ljudstvu v pouk priobčil F. Prlek. Tiskarna Dolenc, Trst. Izd. F. Prlek, 1896. Str. 63, cena 15 kr. s pošt. V tej knjižici je popisano življenje v ječah, baje nespremenljivo po zapiskih nesrečneža, kateri se je za svoj zločin pokoril v ječi. Izdajatelj misli, da privede te črtice o duševnih in telesnih mukah jetniških kacega rojaka, ki hodi kriva pota, zopet na pravo pot. Naj bi se želja njegova spolnila.

Razne stvari.

(Umrl je) v Zagrebu 8. t. m. štajerski rojak odvetnik dr. Josip Kopač v 59. letu svoje dobe. Rajni, dasi je bil z dušo in telesom vnet za Hrvate, je vendar cenil napredek ožjih svojih rojakov in se vedno veselil napredka našega Blagospomin! (Umrila je) na Dunaji Marija grofinja Goes, pridvornica cesarice Elizabete. Bila je sestra sedanjega domobranskega ministra in hči nekdanjega ilirskega guvernerja v Ljubljani grofa Welsheimba. Rada se je tudi v poznejših letih spominjala mladih dni, ki jih je preživela v Ljubljani.

(Svoji k svojim.) Čehi in krščanski socialisti začeli so hudo agitovati, da slednji kupuj pri političnih somišljenikih. To je postalo nevarno za nemške židovske trgovce. Nekateri so nastopili tožbeno pot proti tistim, ki so svetovali, naj se ne kupuje pri njih. Sodišča so zares iztaknila neki paragraf, po katerem so prepovedane take agitacije proti kakemu gotovemu trgovcu ali obrtniku. Židovski trgovci so bili veseli dotične razsodbe najvišjega sodišča, češ, sedaj smo jih pa ugnali. Toda motili so se. Baš od tistih nemških in židovskih trgovcev, ki so se bili zatekli v zavetje sodišča, sedaj noben Čeh ničesa ne kupi. S svojim tožbam so si le sebi škodovali. Zato pa najbrž noben trgovec in obrtnik ne nastopi podobne tožbene poti, ker bi s tem le opozoril češko občinstvo, pri kom naj ne kupuje. Z razsodbo najvišjega sodišča torej Čehov niso ugnali.

(Ogerske razsodbe) Marsikateri trgovec in obrtnik je že imel škodo, ker je bil tožen pri kakem ogerskem sodišču. Če je kupil kako blago z Ogarskega je običajno moral podpisati izjavo, da se podvrže razsodbi borznega razsodišča v Budimpešti, ako iz kupčije nastanejo kakšne prepiri. Če je potem še tako točno plačeval dogovorjene obroke, vendar je kmalo bil tožen, češ, da je bil obrok ostal na dolgu, bodi si že, da je kdo na Ogarskem danes poneveril ali pa je dotični ogerski trgovec tak slepar, da je dobljeni denar utajil. Kupec si v takih slučajih ni mogel pomagati. V Budimpešto k obravnavi ni mogel. Ogarski trgovec, običajno kak Žid, ga je kontumaciral in avstrijska sodišča so potem sodbo izvršila, to je ogerskemu trgovcu priznalo svoto izterjalo. Najvišje sodišče na Dunaju je pa sedaj odločilo, da avstrijska sodišča nimajo več izvrševati takih ogerskih razsodb. Avstrijski trgovci in obrtniki se bodo sedaj obvarovali velike škode.

(Požar tovarne) V Bjalistoku na Ruskem Polskem je pogorela velika predilnica za volno. Zgorelo je šest ljudij. Škoda je pol milijona rub. ljev. 3000 delavcev je zgubilo zaslužek.

(Zviti tatovi) V soboto so v židovski sinagogi v Čemtohovu v Rusiji začeli neki tatje kričati, da gori. Nastal je velik strah. V gneči se je nekaj žensk zadušilo. Ko so iz sinagoge ljudje prišli, so se le spoznali, kaj je. Tatovi so zmešnjavo porabili in ljudem več denarjev, zlasti pa ženskam ves lišp pobrali.

(Stekla opica) V neki vili blizu Budimpešte je te dni neka opica raztrgala svojo gospodinjico, častniško vdovo Klaro Löcsey. Opico, ki je bila stekla, je ubil na mestu konjač.

(Strašen umor) V Soroksaru na Ogarskem so neznani tatovi vdrli v tamošnjo pekarijo. Poklali so vse. Šestletnega pekovega sina in štirinajstletno deklo so ubili in vrgli v vodnjak.

(Povodenj) je v Bosni naredila mnogo škode. Pri Višegradu je Drina hudo poškodovala most, katerega je sezidal veliki vezir Mehmed Sokolović 1557. leta. V Višegradu je voda izpodkopala 150 hiš, v Gorazdi 17 hiš, nemško naselbino Franz Josefsfeld je razur dveh hiš vse odneslo. Popolnoma uničene so vas Dvorovi, Balatin, Saloš in Velino. V Janji je tudi vse hiše podrlo, 13 ljudij je utonilo. Donavska parobrodsko družba je bila poslala čolnov za rešitev ljudij. Utonil je orožniški vodja Dragosavljević, ko je hotel z dvanajstimi tovariši na pomoč ljudem, ki so bili v nevarnosti.

(Spomin na poraz Francozov 1812. leta.) Seda delajo v Rusiji neki kanal, ki drži pod reko Berezino. Pri kopanju so delavci zadeli na veliko množino človeških kostij, topov, pušk, sulic, bajonetov, krogelj in bobnov. Vse so popisali in popis poslali vojaškemu poveljstvu v Vilno.

Koledar.

Sobota (12.) Maksencij, muč.; Sinezij, muč. — Nedelja (13.) 3 adv. Lucija, d. m.; Otilija. — Ponedelj. (14.) Spiridijon, škof; — Torek (15.) Kristina, d.; Jarnej, škof; — Sreča (16.) Kvatre. Albina (Zorka), muč.; Adelhajd. — Četrtek (17.) Lazar, brat Marte. — Petek (18.) Gracijan, škof; Deziderat. — Prvi krajec dne 12. ob 1. uri 35 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 12. decembra pri Sv. Lovrencu v Prožinu. Dne 14. decembra v Zalcu, Jurkloštru, Studenicih, pri Sv. Petru pod Sv. gorami in pri Sv. Duhu na Stari gori. Dne 15. dec. v Arvežu, Ljutomeru in pri Sv. Križu na Slatini. Dne 17. dec. na Bregu pri Ptuj (za svinje)

Loterijske številke.

Trst 5. decembra 1896: 25, 24, 16, 23, 50
Linc " " " 67, 9, 24, 64, 43

✠

Alica Babnik porojena Dominkuš, si
usoja izrekati v lastnem in v imenu vseh sorodnikov
za gorko od vseh strani izraženo sočutje
o priliki boleznin in smrti svojega nepozabnega
soproga, gospoda

dr. Friderik-a Babnik-a

za obilno vdeležbo pri pogrebu in posebno za
ganljivo petje, svojo najiskrenejšo in najsrečnejšo
zahvalo. (247) 1—1

V Celju, dne 9. decembra 1896.

Proda se takoj

lepo posestvo s hišo, v kateri je gostilna, mesarija in trgovina; poleg spada tudi mlin. Vse je v najboljem stanju in na prijaznem kraju poleg cerkve. Več povesta

Štefan in Frančiška Guzej
v Grižah pri Celju.

(248) 2—1

Leonhard Hembes

velika zaloga in razpošiljalnica srebrnih in zlatih žepnih ur, srebrnine in zlatnine ter ur z nihali razpošilja vse po fabriški ceni.

Nikel-remontoir z valčki	3 gld. 40 kr.
Srebrna remontoir z valčki	4 " 80 "
Srebrna remontoir na sidro	7 " — "
Zlata remontoir z valčki	14 " 80 "
Najfinejše ure z nihali 14 dni tekoče	10 " 50 "
Budilniki po	1 " 70 "

Ilustrovani ceniki brezplačno in franko. (247) 3—2

Naznanilo!

Iz proste roke se proda, ali v najem da posestvo z dobro obiskovano gostilno in z gospodarskim poslopjem. Več pove iz prijaznosti slavno

županstvo v Loki
pri Zidanemmostu.

(238) 2—2

Slavnemu občinstvu
priporočam

ZA BOŽIČ
krasne jaslice
štalice — rojstvo Jezusovo

Okraske
za božična drevesca
in za darila
razno galanterijsko blago

Trgovina Dragotin Hribar v Celji.

Pratika za leto 1897

na drobno in debelo

se dobi pri

Dragotin Hribar-ju v Celji.

Za božične predmete

priporočam cenj. gospodom trgovcem in preprodajalcem: krasne jaslice — rojstvo Jezusovo. Okraske za Božična drevesca. Pismeni različni barvani papir v lepo okrašenih škatljicah (kasetah), lepe voščilne karte vizitnice, albume, stojala za fotografije, fine tintnike in druge različne za darila pripravne reči.

Nadalje priporočam g. trgovcem, mojo veliko zalogo, barvanega papirja na eno in obe strani, pisani, svilnati, gladki, srebrni in zlati papir, jaslice, rutke, žico, cvetje in perje za cvetlice, zlato peno itd — po najnižjih cenah.

Dragotin Hribar v Celji,

zaloga papirja in pisarnega orodja.

Stanovanje s tremi sobami, kuhinjo, drvarnico, podstrešjem in kletjo je takoj za oddati. Več se izve v Šolskih ulicah (Schulgasse) št. 3 v Celji. (245) 3—2

Vsega zdravilstva
Dr. BELA STUHEC
opérateur c. kr. vseučilišne klinike
za porodništvo in ženske bolezni v
Gradci, praktični in zobni zdravnik
ordinuje v Ptuj
Florijanski trg št. 1. I. nadstropje.

Mlin na tri tečaje s stopami in žaga ali pa tudi sam mlin s poleg stoječim gospodarskim poslopjem odda se pod ugodnimi pogoji v najem.

Natančneje pove lastnik **Stefan Boucon** v Celji Graška cesta št. 12. — Kupuje tudi bukova hlode po najboljših cenah. (242) 3—2

Dve stanovanji

z dvema, tremi ali štirimi sobami in zraven spadajočimi prostori takoj za oddati. Stanovanja so v I. nadstropji popolnoma vsa prenovljena. Tudi opravljene mesečne sote so za oddati. Več se izve hotel Strauss v Celji. (244) 2—2

Učenca

sprejem v svojo štacuno mešanega blaga. Fantek mora biti 14 let star in poštenih kmetskih staršev sin, ter slovenskega jezika v govorjenji in pisavi popolnoma zmožen. Nemški je dobro če zna, pa ni neobhodno potrebno.

Alfred Zabukošek,
trgovec v Tuhiju, Hrvatska.

(243) 2—2

Posojilnica v Celji

odda v najem v „Narodnem domu“ več prodajalnic, ktere so zelo ugodne za vsako trgovino. „Narodni dom“ stoji na oglu trga cesarja Jožefa in Ljubljanske ceste, po kateri gre ves promet iz Savinjske doline. Nasproti „Narodnemu domu“ je c. kr. okrajno glavarstvo in c. kr. glavni davčni urad. V „Narodnem domu“ sta dva denarna zavoda, namreč Celjska posojilnica in Južno-štajerska hranilnica, nadalje je tu čitalnica in shajališče vseh narodnih društev. (237) 3—3

Pismene ponudbe vložiti je pri posojilnici v Celji.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

prilporeča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje prilporeča zavrtke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črtilce, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in skatle za peresnike, torbice, knjižice za beleške, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah. Posebno lep izbor papirja in zavrtkov v mapah in elegantnih skatljah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare. Velik izbor albumov za fotografije in spomenice, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnice itd. Šolske in molitvene knjige; prekupeem še poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

prilporeča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrzci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice št. 4.

Prilporeča svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinejših oljnatih barv. Največjo izbor zreal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od priprostitih do najkrasnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Prilporeča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebno opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih božičnih in novoletnih daril po jako nizkih cenah. (240) 5-2

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, L. Giselstrasse 1., v družbeni hiši.

Filijala za Ogersko:

Budimpešta, Franca-Jozefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1895 k. 147,562.080—

Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1895 . . . 27,120.589—

Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar

posluje družba (1848) . . . 321,644.570—

Med letom 1895 je bilo od družbe izdanih 8761 polic v znesku . . . 82,267.300—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO tu. (236) 12-3

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Božična darila

prilporeča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastoj. (141) 26-

Milan Hočevar

trgovina specerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne oekve

Prilporeča

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotavlja joč dobre in cene postrežbe.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

Kupim več sto lepih pitanih kapunov, purmanov, kur in velikih piščetov, prinesiti se morajo od 15. do 18. t. m. ter plačam po najvišjih cenah. Kupujem tudi fine namizne jabolka. Prilporečam za praznike sveže rozine, vanperle, cvebe, maslo, strd, fino kavo kg. 1 gl. 35 kr. itd. vse po najnižjih cenah. Zagotavljam dobro in pošteno postrežbo.

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-24

„Pri dobrem pastirju“!

Majer

oženjen, kateri ima razuma pri živini, dobi takoj službo. Več pove Reznar, oskrbnik taberske grajščine (Weixelstätten) pri Vojniku. (239) 3-3

Brzojavni na-lov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celji

Gospodske ulice

(Herrengasse) šte. 24

Prilporeča svojo veliko zalogo lesenih in kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25-

Po nizki cenl.

Otročja obleka od 1-50 - 7 gl.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

prilporeča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke

vsake velikosti in kroja, po le mogoče

nizki cenl.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim v teku treh dni iz najbolj priznanega angleškega, francoskega in brnskega blaga katerega slednjega imam vedno uzorce v za logi po najnovejšem modnem kroju solidno in po nizki cenl.

Na željo pošiljam uzorce franco. Strojene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugovora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gl.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne od 8.-12. ure dopoldne in od 2.-5. popoldne (18) 12-11

v lastni hiši

vrtno ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato, kavčuk ali platino podlago in plumbira z zlato itd. podlago po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in ga-antuje za najpopolnejo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delom. Zobovje ne ovira čisto nič zvečenja ali govorjenja.